

[Lange.]

priserne for Korn satte man jo en lavere Pris for Byg og Havre end for Brødkorn. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg den 16. September her i Tinget betonedt, at Maksimalpriserne paa Korn var fastsat ved en Overenskomst mellem Landbrugsministeren og Landbrugsraadet, at vi ingen Indflydelse havde haft derpaa og derfor heller ikke kunde have noget Ansvar for deres Ansættelse, og jeg vil gerne over for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen) sige, at det samme gælder her med Hensyn til Maksimalpriserne paa Brød. Det, vi skal være med til, er at muliggøre en Forhøjelse af Prisen paa Hvedemel, som den højtærede Landbrugsminister anser for nødvendigt for at undgaa en Forhøjelse af Prisen paa Rugbrød, men Fastsættelsen af Maksimalpriserne paa Brødet har vi intet med at gøre. Det har vi ingen Indflydelse haft paa ved den forrige Lovs Gennemførelse, og det har vi efter min Mening heller ikke nogen Indflydelse paa her. Ansvarret derfor maa hvile paa Regeringen og paa de Organer, som Regeringen benytter ved denne Lejlighed, jeg tror baade Priskontrolraadet og Det erhvervsøkonomiske Raad.

Men jeg vender tilbage til Maksimalpriserne paa Korn. Hvis man ved Prisernes Fastsættelse har regnet med, at det skulde blive muligt at ombytte Brødkorn med Foderkorn uden Tab, er denne Beregning jo slaaet fejl. Der er i Dag næppe noget Sted i Landet — i hvert Fald er det kun faa Steder —, hvor det er muligt at købe Byg og Havre til Maksimalprisen; i Almindelighed er der slet intet at faa. Sagen er nemlig ikke klaret med at ansætte Maksimalpriser. Hvis der er Varer nok, er Maksimalpriser overflødige, og er der det ikke, saa følger deraf en Pligt til at fremskaffe Varerne; ellers kommer man ind i en Situation, hvor der foregaar alle mulige Omgaaelser af Bestemmelserne, og hvor de, der vil overholde dem, sættes helt ud af Spillet.

I den Tale, jeg holdt her den 16. September, pegede jeg paa, at hvis Krigen varede ved, var det tvivlsomt, om de Maksimalpriser, der var ansat, vilde være rimelige i Forhold til Prisen paa Oliekager. Udviklingen har sikkert vist, at min Tvivl var berettiget.

Den højtærede Landbrugsminister oplyste i Folketinget, at der i Løbet af kort Tid vilde blive frigivet 30 000—40 000 t Hvede til Foderkorn. Naar den højtærede Landbrugsminister nævnte Tallet 30 000—

40 000 t, maa jeg gaa ud fra, at de Optællinger, der har været foretaget, har vist langt ringere Beholdninger, end man egentlig havde regnet med, og end man regnede med i September, da man gennemførte den første Lov paa dette Omraade. Jeg vil gerne i Anledning af denne Meddelelse af Landbrugsministeren om, at 30 000—40 000 t Hvede vil blive frigivet til Foderbrug — jeg tror, Landbrugsministeren sagde i Løbet af den kommende Uge —, spørge, om det er Meningen, at denne Hvede maa indgaa i Handelen, og jeg vil rette det samme Spørgsmaal med Hensyn til de Partier af Rug, som igennem Kornnævnene blev erklæret for uegnede til Brød, om disse ogsaa maa indgaa i Handelen. Det maa jeg anse for nødvendigt, for det er ikke sikkert, at de, der har saadant Korn, selv har Anvendelse for det, og saa skal det paa en eller anden Maade afhændes. Og saa vil jeg gerne spørge, om der for disse Partier Korn gælder de samme Regler med Hensyn til Maksimalpris som for det Korn, der bruges til Brødkorn.

Men som jeg begyndte med at sige, det enkle Formaal, som dette Lovforslag har: at søge at hindre en Forhøjelse af Rugbrødsprisen, kan mit Parti give Tilslutning, og vi agter derfor at stemme for Forslaget.

Anna Westergaard: Den direkte Aarsag til dette Lovforslags Fremkomst er en Henvendelse til Priskontrolraadet fra tre Foreninger, Foreningen af Danske Handelsmøller, Den danske Bagerstands Fællesorganisation og De sammensluttede Fællesbagerier. Disse Foreninger har anmodet Priskontrolraadet om en Forhandling om Forhøjelse af de nugældende Maksimalpriser paa groft Rugmel, Normalmel og halvsigtet Rugmel samt Rugbrød. Begrundelsen for Kravet om en Prisforhøjelse er Stigningen i Omkostningerne ved Mølleri-drift og Transport. Priskontrolraadet har fundet det forsvarligt at imødekomme disse Foreninger. Ved Lovforslagets Behandling i Udvalget i det andet høje Ting har man fundet, at Beregningerne af Udgiftsstigningen viser, at Kravet om en Forhøjelse af Melprisen er begrundet, ligesom man ogsaa har fundet, at der ved den nu foreslaaede Ordning gives fuld Dækning.

Efter Forhandling med Priskontrolraadet har Regeringen ment, at man i den nu foreliggende Situation ligesom tidligere bør undgaa Forhøjelse af Rugbrødsprisen, og at man maa gaa den Vej at dække de forøgede Udgifter ved Formaling af Rug gennem en Forhøjelse af Afgiften ved For-